

**БОЙКО БЕТОВ, СВЕТЛАНА
ФИДОСИЕВА
ДА**

chitanka.info

Да.

Пиша това, което не може да бъде написано. Казват, че в библията всичко е написано, но дали... Има неща, за които няма думи. Думите там просто не са завързали и никога няма да дадат плод, но все пак има нещо, което трябва да бъде изразено не чрез думи, не чрез действия, не чрез някаква форма, а просто така, трябва да остане, трябва да оживее, да преживее, да премине през нашия свят. Да, но как, след като не може да се напише, да добие израз. Как без форма да достигне до формата. Ето това искам да опиша, да напиша, но не зная как. Имам само готовността, само усещането, идеята, но не зная как да дам израз, защото това, за което искам да разкажа, не може да бъде изразено. Тогава... тогава какво всъщност искам... Искан да хвана небето, но то е само една илюзия. Излиза, че това, което искам, е само представа за това, което е... Излиза, че това което искам, и аз, който искам, сме едно и също нещо. Небето може да се опише, но там то вече не е небе. Аз мога да стигна небето, но то вече няма да е небе. Когато разказвам за себе си вече не съм същия, а разказваното. То е едно достигнато и неразпознато небе... Тогава къде е смисъла на този разказ. Ето защо реших да разказвам с много малко думи, после малко по-малко. След като ги отгледам ще ги пусна да си тръгнат... Да, това реших да направя, защото мисля, че след като те си тръгнат ще са ми оставили много място, там някъде, от където идват и където са били... Една Празнота, където ще намеря илюзията за себе си, свързваща ме с илюзията за всичко останало, ако има всичко останало.

Благодаря ТИ, че събираш и се грижиш за моите думи, когато те като подивели коне се втурват към пропастта на вчерашни и днешни присъствия и им даваш подслон, защото сега е време да ги оставя да се скитат и да остана Сам, ако има нещо такова като Сам... Не зная... Онази Празнота ще покаже...

Има всичко останало. Друг е въпроса дали ще искаш да го видиш-намериш или намериш-видиш, защото желанието превръща илюзиите в реалност, и ако Ти си Това, за което пишеш, и то е Ти, тогава всичко останало е вътре в теб. Истинските неща не се отглеждат, защото са родени отгледани. Не може да пуснеш нищо да си тръгне от теб, защото не ти си господаря на нещата. Те са в теб и не са ти пращали известие когато си се раждал, че са заели половината ти сърце и ще нарастват с годините. Ти може само да ги усещаш, да ги

умееш и да ги копнееш. Копнежа е това, което не е описано в библията. Ти си човек и смисъла на този разказ е да бъдат запазени незначещите думи за някого, който ще ги прочете, ще ги усети с онези неща които са в него и са еднакви с твоите и ще ти отговори, ето така — „ooo... има такова нещо като сам, аз също съм сам, искаш ли да си играем...“ Останалото зависи от теб — дали ще продължиш да бъдеш илюзията за себе си или ще се пуснеш... Празнотата не разбира това. Думите ти стигнаха до мен, сякаш са писани, за да ги допиша, сякаш си ги отгледал, за да ги ожъна. Ето, замесвам ги, приготвям ти елей от думи и обич на огън в загаснало огнище, на жив огън, дето го има само в приказките... Не трябва да си сам. Казвам ти „Искаш ли да си играем...“

Онази Празнота няма какво да ми покаже.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.